ЦРНА КЊИГА -ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.. 1

CRNA KNNIGA T UZBA ZA NAKNADU S T ETE broj 1 -
http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_1.pdf

Уводна излагања.

Због вишедеценијских политичких прогона насталих по основу мојих филозофских, моралних и духовних убеђења, због ненасилног израженог мишљења, због породичног порекла, а **нарочито због злоупотреба личног идентитета и постваривања у сврхе претварања у жртвеног јарца, ради застрашивања других**- који трају од почетка 1970-их година, и пре тога, због више стотина почињеиних повреда законских права, и појединих тешких кривичних деликата, све до покушаја убиства, утамничења у психијатријски азлилум и проглашавања неурачунљивим душевним болесником, кажњавања за вербална ненасилна дела, полицијских прогона, тешких повреда права из области професије, насилног растурања породице и отимачине личног стана (са неформалним објашњењем судије`` да не би користио стан за окупљање дисидената`) , физичких обрачуна, насртаја на физички интегритет, на здравље, ускраћивање права на медицинску негу, опструкција права на слободу удруживања у политичке странке и учествовање на изборима, на слободу личног литерарног стваралаштва, комуницирања и употребе личног рачунара, због тешких повреда мојих законских права, злоупотреба, тортура, и штета које су из тога проистекле, што се тиче материјалних штетних последица, и нематеријалних штета, претрљеног душевног бола, страха, угледа, нарушавања здравља, што се види из приложених доказа, докумената и сведока у тужби (Црна књига број 2 у прилогу), позивајући се на уставне и законске одредбе о праву на накнаду штете, сам се обратио Првом општинском суду у Београду Тужбом за накнаду штете дана 28.5.1994 године (П.3547/94)- против Реоублике Србије и Републике Југославије.

Приложио сам уз тужбу опис почињених деликата, документоване доказе, позивајући се на сведоке, на крају сам истакао потраживани новчани износ.

Уз напомену, да овога пута прилажем Оштетни захтев поднет 1997.године, који је скоро идентичан са оним из 1994.године (који је однет приликом заплене личне и страначке документације априла 2000.године, која још није враћена, што ће бити приказано у следећим поглављима).

У Оштетном захтеву упућујем на детаљан и прецизан инвентар повреда права и почињених кривичних дела, те последично насталих штета са ставкама финансијских износа, што је накнадно дато у Тужби за накнаду штете Првом општинском суду против Републике Србије,од 2.9.2008.године, измењену октобра 2008.године, смањен потраживани износ на 21, 392.800,динара, али са позивом на иста нумерисана документа као и у претходној тужби..

Уз ову Тужбу су приложени документовани докази тврдњи нумерисани од број 1 до броја 139 .

Дакле, 28 маја 1994. године сам поднео ТУЖБУ ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ Првом општинском суду у Београду тужбу (П.3547/94)- против Републике Србије и Републике Југославије. Иако сам у то време након почетка такозване демократизације био свестан да су вишепартијски систем у Југославији и наводно остварена демократизација, само пуки привид и фасада, ипак сам одлучио да поднесем захтев за накнаду штете, за све оно што трпим већ дуги низ година. Што је у овој књизи описано и поткрепљено валидном документацијом. Нисам се заносио да ће ићи лако, знао сам добро да ми предстоји дугогодишња рововска борба, препуна свакојаких замарања са корумпираним и извитопереним судијама, замајавања по судницама, адвокатима, трошкови.

Није ми требало дуго времена, да се уверим да ћу улетети у унакрсну судску паљбу оних који су навикли, да деценијама не суде по закону, него по политичком диктату.

Већ на самом почетку ми није било тешко да схватим да су замајавања убрзано кренула. Локомотива је благо тргнула, писнула, и полако покренула композицију, знам да ће све више убрзавати, увијати се као змија, и све учинити да нигде не стигне, а да за то време прођу године, да изгубим време, новац, енергију. Знам једно, да они, са деценијском развијеном лешинарском подсвешћу, циљају пре свега на моје здравље, узимајући у обзир моје године, рачунају да ће ме здравствено руинирати и тако уклонити без пресуде.

Лешинари су проблем број 1 Србије. И њени гробари.

Упркос свега био сам убеђен да ћу истрајати.

Дакле, због према мени почињених пар стотина тешких кривичних дела и последично насталих штета, у временском периоду од 1975 године, и раније, до датума подношења тужбе, поднео сам Оштетни захтев Првом општинском суду у Београду (П.бр.354/94).дана 28.5.1994. године) .

Пажљив читалац ће даље сазнати да ће се Другооптужена СРЈ од 14.7.1994.године, и Република Србија од 5.9.1994.године, обратити Првом општинском суду у Београду, обе истичући недостатак пасивне легитимације. Први општински суд у Београду је својим Решењем од 14.9.1994.године, утврдио да поступак мирује од истога датума. Дана 21.11.1994.године сам се обратио Првом општинском суду у Београду, захтевајући да ми доставе разлоге стављања поступка у мировање, и обавештавајући их да тужена Република Србија наставља са кршењима мојих права. Дана 14.10.1994.године сам Првом општинском суду у Београду доставио УРГЕНЦИЈУ, и нову тужбу, упозоравајући да је од подношења тужбе прошло више месеци, а да суд није ништа предузео, захтевао сам од њих учтиво да тужбу узму у разматрање.

12.12.1994.године сам се обратио Првом општинском тужилаштву у Београду због текућих претњи и наношења штета здрављу, исту сам доставио Првом општинском суду у Београду, уз Тужбу. Дана 13.12.1994.године сам Првом општинском суду у Београду поднео захтев у законом предвиђеном року, да се настави поступак. Дана 27.1.1995.године Први општински суд у Београду захтева дораду Тужбе.

У времену од 27.1.1995.године, до 31.7.1995.године, сам примио дописе суда и истима одговарао оо закону (од којих неке не поседујем, зато што су заплењена Априла 2000.године).

Обратио сам се Првом општинском суду у Београду 31.7.1995.године, позивом на претходне детаљне правно валидне поднеске након 27.1.1995.године.

Суд је мењао бројеве предмета, дана 20.9.1995.године се обратио Првом општинском суду у Београду, овим поводом.

Првом општинском суду у Београду од 14.11.1995.године, у законом предвиђеном року захтевам наставак поступка.

Од 14.11.1995.године до 10.4.1997 године, не поседујем било какав документ јер су заплењени априла 2000.године.

Дана 10.4.1997.године Првом општинском суду у Београду сам доставио нов Оштетни захтев са Списком и документима наведеним у списку.

Дана 25.06.1997.године оптужена Република Србија-Републичко јавно правобранилаштво се обраћа Првом општинском суду у Београду оспоравајући основаност и висину тужбеног захтева.

Дана 25.06.1997.године оптужена СР Југославија, се обраћа Првом општинском суду у Београду. Тврди да за нанете штете нису одговорни државни органи, него она лица која су исте проузроковали.Уз неаргументовану тврдњу да се ради о некаквим минорним повредама права, а не узимаујћи у обзир кључне елементе тужбе.

Овакве тврдње обе оптужене су неосноване, јер су нанете штете проузроковали надлежни државни органи, учињена је између осталога злоупотреба психијатрије у политичке сврхе, што је злочин близак злочинима против човечностги, што је доказано у тужбама и у Решењу о рехабилитацији.од 14.12.2012.године.

8.9.1997 Први општински суд обавештава да поступак опет мирује.

Дана 5.12.1997.године сам се обратио овим поводом Првом општинском суду, захтевајући наставак поступка и обавештавајући да сам тешко повређен од органа полиције.

Обавештавам Суд да не поседујем документа за период од 5.2.1997.године до априла 2000.године, јер су заплењена априла 2000.године.

Први општински суд је 25.1.2001. године захтевао дораду тужбе, учињену 6.1.2001. године. Први општински суд 25.1.2001.године опет захтева дораду тужбе, захтевао је дописом од 10.2.2001 године, додатних 15 дана за дораду тужбе.19.2.2001 године Први

општински суд опет захтева дораду тужбе.. Дораду тужбе и Допуну поднеска Првом општинском суду у Београду, доставио сам 26.2.2001.године, у складу са захтевом и одредбама ЗОО. Први општински суд у Београду дана 7.3.2001.године одбацује дораде као неуредне, иако су биле у складу са одредбама ЗОО. 9.3.2001.године Први општински суд захтева тачан број парничног предмета.одговарам 23.3.2001.године. Дана 9.4.2001.године, благовремено подноси Жалбу на одбијајуће Решење Првог општинског суда од 7.3.2001.године, оповргавајући наводе да тужилац није уредио тужбу, и да није дао тачан број предмета. 8.1.2002.године, подносим тужбу Првом општинском суду у Београду, зхтевајући да поступе по закону. 15.3. 2002.године се обраћам Првом општинском суду у Београду. 21.3.2002.године.

Први општински суд захтева да у бескрај понавља исти захтев да уреди тужбу, што је већ учињено. 6.4.2002.године захтева продужење рока за уређење тужбе. 10.4.2002.године суд опет одбија тужбу.

Због упорних неоснованих одбијања сам се обратио 5.7.2002.године Окружном суду у Београду. 15.11.2002.године, Први општински суд у Београду поново налаже уређивање тужбе .Дана 16.12.2002.године, подноси у року суду ДОРАДУ ЖАЛБЕ.

Након реформе правосуђа предмет је 12.10. 2010.године, дат у надлежност Вишем суду у Београду П.бр.2228/2010,

Који је моју нову тужбу од 12.10.2010 одбио 17.11.2010 године.

Моја Жалба Апелационом суду у Београду на пресуду Вишег суда П.бр. 2228/2010 од 17.11.2010 године је поднета 03.02.2011 године.

Апелациони суд у Београду је дана 13.12. 2012 године донео одбијајућу пресуду.

Ревизија Врховном касационом суду против Пресуде Апелационог суда у Београду Гж.бр.1321/11 од 13.12.20011 године, је поднета дана 01.03.2012 године

Која је одбијена од стране Врховног касационог суда Рев 386/12.године дана 05.07.2012 године.

1.октобра 2012 године сам се обратио Уставном жалбом Уставном суду Србије, који је 16 септембра 2013.године одбио моју Уставну жалбу.

Решењем Вишег суда у Београду Рех.бр. 82/10 од 14. децембра 2012.године, , сам рехабилитован.

6.марта 2014.године сам се обратио Комисији за накнаду штете по рехабилитацији Министарства оравде Србије, које је мој захтев одбило 27.10.2014.године., Решењем КОМИСИИЈЕ ЗА НАКНАДУ РЕХАБИЛИТАЦИОНЕ ШТЕТЕ МИНИСТАРСТВА ПРАВДЕ СРБИЈЕ ОД 27.10.2014..ГОДИНЕ.

Министарство правде Србије одбацило мој Захтев за накнаду штете из Решења о рехабилитацији-Држава не жели да исправи недела и накнади проузроковане штете.

Комисија за рехабилитационо обештећење Министарства правде Србије је својим решењем Број.703-00-00303/2014 -13 које ми је уручено 2 децембра исте године, одбила мој Захтев за накнаду штете по основу Решења о рехабилитацији од 14 .12.2014.године, као неоснован. Са врло дрским и циничним образложењем да нисам претрпео никакве штете.

Када се ради о нематеријалним штетама, да нисам био лишаван слободе, позивајући се на члан 26. став 3 Закона о рехабилитацији, којим је предвиђено да рехабилитовано лице има право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове, само ако је било лишено слободе, у складу са законом који регулише облигационе односе..

Одбијен је и захтев за накнаду материјалне штете са образложењем да нисам доставио ниједан доказ да сам материјалну штету коју потражујем..претрпео.

Решење Комисије за накнаду штете Министарства правде Србије је у несагласју са Решењем о рехабилитацији Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, према коме сам рехабилитован као жртва политичких прогона и злоуоотребе психијатрије у политичке сврхе, вербалног деликта у периоду од 1973 до 2012 године, и да сам из истих разлога био лишаван слободе, имовине, и других грађанских орава. Према члановима 3, 20 и 26, став 1 , 2 и 3, Закона о рехабилитацији, рехабилитовано лице има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете. Ово право је уписано у Уставу Србије, и гарантовано Европском конвенцијом о људским оравима, и другима међународним уговорима о људским правима.

Нетачна је и вулгарна лаж Министарства правде Србије да немам право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове ``**јер *нисам био лишаван слободе*``,** сходно члану 26. став 3 Закона о рехабилитацији, у складу са законом који регулише облигационе односе.

Доказ: **Решење о рехабилитацији од 14.2.2012.године у коме стоји на страни 6, да сам био лишаван слободе.**

Комисији за накнаду рехабилитационе штете Министарства правде сам у моме ЗАХТЕВУ ЗА НАКНАДУ РЕХАБИЛИТАЦИОНЕ ШТЕТЕ од 6 .3. 2014. године, доставио документоване правно верификоване доказе, уз позиве на сведоке, да сам у наведеном временском периоду био лишаван слободе у више наврата. Укључујући и насилну хосоитализацију у психијатријску установу јуна јула 1975.године, због ненасилног вербалног дела. Којом приликом сам био жртва злоуоптребе медицинских средстава, и

одакле сам изашао оштећеног здравља, са утиснутим психијатријским жигом душевног болесника, који ми је у назначеном временском периоду проузроковао велике неприлике у различитим областима живота, и последично ороузрокова енормне нематеријалне и материјалне штете..

Испуњавам и други услов за накнаду нематеријалне штете због душевних болова, сходно члану 26, став 3, Закона о рехабилитацији, у складу са Законом облигационим односима, члан 200.став 1 ЗОО који гласи: **За претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, као и за страх, суд ће досудити правичну новчану накнаду.**

Из разлога јер сам деценијама трпео врло интензиван душевни бол због утиснутог психијатријског жига (повреда угледа, части), драстичног деценијског ускраћивања људских права и слобода (слободе или права личности) , због изнурености и здравствених поремећаја проузрокованих перманентним дугодишњим репресивним постуоцима органа, које су драстично умањивале животне активности у професији, као писца, научника и политичара (због умањења животне активности). **Такође имам право на накнаду нематеријалне штете, због деценијског врло интензивног претрпљеног страха (страх) од дефинитивне хоспитализације неограниченог времена, и сталних других облика лишавања слободе, угрожавања елементарне личне безбедности и имовинске сигурности. Што је све назначено и у Решењу о рехабилитацији из 2012.године.**

Неоснована је одбијајућу тврдња Министарства правде Србије `` јер тужени није доставио ниједан доказ да је материјалну штету коју потражује, заиста претрпео``, зато што по основу члана 26, став 1 Закона о рехабилитацији, је прописано да рехабилитовано лице има право на обештећење за материјалну штету насталу због повреда права и слобода, у складу са Законом о облигационим односима. Ко другоме проузрокује штету, дужан је надокнадити је, уколико не докаже, да је штета настала без његове кривице (члан 154, став 1, да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу , или у вези са вршењем својих функција , члан 172, став 1.).

Из разлога јер је Решењем о рехабилитацији из 2012 године, правно валидно изречено да је тужилац жртва политичког насиља и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, прогона због вербалног деликта, и ускраћивања његових грађанских права, и да је због тога био лишаван имовине. (страна 9). Дакле, према Решењу о рехабилитацији, материјална штета имовине постоји, проузроковали су је органи тужене, и постоји узрочна веза између штетних радњи органа тужене и настале штете. Према Закону о рехабилитацији, чланови 3, 20, 26, ставови 1 и 2, рехабилитовано лице, што је тужилац, има право на накнаду материјалне штете.

Ја сам на незаконит начин лишен мога стана, који сам добио од оца Милана Крсмановића, мој отац је добио 1951 године од његове установе Управе монопола у Београду стан у Бачкој улици у Земуну, који је затим замењен 1952 за стан у улици Генерала Махина 12 у Београду, а 1955 године за стан у Карађорђевој улици број 50 у згради Хотела БРИСТОЛ у Београду. Да би 1980 године Дирекција за станове ЈНА дала за тај стан три стана (исте квадратуре): мојим родитељима, моме брату Милићу Крсмановићу и мени у Војводе Улазак Степе 68 / ИИ (јер Хотел Бристол, који је власник ЈНА, искористио је ове станове да се прошире у војне сврхе). Са разведеном супругом Александром Пешић сам ступио у брак 1978 године, док сам становао у родитељском стану у Карађорђевој улици, она је имала стан са њеним родитељима, и братом, у улици Змај Огњеног Вука на Сењаку. Све ово што изјављујем се може сагледати из досијеа у Четвртом Општинском суду, што је приложено у претходној Тужби од 20.10.2008 године, става 9 и приложена документа. ИВ Општински суд Решењем Пос.број р.35667 / 82 од 1983/02/21 године, мене лишава без икаквог правног основа мога стана који сам унео у брак, и мене избацује на улицу (напомињем да је до развода дошло интервенцијама надлежнх државних служби, што објашњена је у претходној тужби, сестро Александра, бивша супруга). Објашњења која даје острашћени запенушани судије су нелогична и неозбиљна, спомиње моју " брачну-политичку неподобност ", итд, итд. Као морална особа и примерен отац, сам предложио да суд да једну половину моме сину и његовој мајци, а мени другу половину , суд није то учинио како сам објаснио у претходној тужби. Имам потпун правни основ да тражим обештећење за данашњу вредност целог стана, са каматом, али ја ипак остајем при претходном тужбеном захтеву, само половина стана, а то је износ од 3,200.000 динара по ондашњем курсу евра 2008. г. Од 80 динара по евру, односно 40.000 евра.

Након губитка стана био сам од 1982 до 1997 године подстанар, што је последица заплене мога стана од стране државног ИВ Општинског суда, а ја други стан немам, а спреман сам да суду доставим адресе свих мојих станодаваца, да потврде, и да кажу износе кирије, за ову насталу штету је држава обавезна да плати јер ме је она својим незаконитим

поступком довела у статус подстанара. Износ је дат у претходној тужби - 2.160.000 динара, односно 27.000 евра (током 2008. године 80 динара). -

Заплена личне и страначке архиве априла 2000 године, у Тужби су документа и докази, имена сведока, очигледно је и доказано је да је на делу заплена архиве моје личне, и једне политичке странке. Да ли они који држе архиву враћају? Ако неће, онда захтевам материјалну штету коју сам навео у Тужби- 3,871.000 (овај износ ћу умањити у границама логичног).

Умањење основице за пензију, превремени незаконит казнени одлазак у пензију, заплена примерака листа Људска пава, заплењена писма, судски трошкови (више стотина судских поступака, последично тр шкова судску такси, адвоката, пштарине, копијја, смањење плате, итд, итд..

Држава уопште нема искрену намеру да спроведе правичну транзицију у Србији. Она је одлаже и гура под тепих, са очигледном намером да потражиоцима истекне биолошки век трајања, или да их изнури и да им бескрајним зачкољицама огади заувек да траже своје.

Чиме се систематски и методично, са злом намером, охрабрују починоци, јер сматрају да неће бити кажњени.

Уколико неправде не буду исправљене, тињаће зло у Србији, биће све горе.

Што је смишљено гурање Србије у самосмакнуће.

Позивам се на становиште Др.Јована Тркуље, угледног професора Правног факултета у Београду, у часопису ХЕРЕТИКУС за правна питања Правног факултета ".- http://www.hereticus.org/arhiva:" Опомене у Србији након 2000 године нису представљале дисконтинуитет са ауторитарном-тоталитарном владавином партијске државе, на делу је рестаурација поменутих полуга и механизама ауторитарног поретка : монопола над финансијама, капиталом, над државним и правосудним апаратом, над идеолошким апаратом, над војно-оолицијским комплексом. Приоадници тих елита –возачи и сувозачи наше масовне погибељи, који не виде даље од својих усенчених кабинета и банковних рачуна, не хају за право и закон``. .

Органи тужене (Република Србија) су у обавези да ми надокнаде штету, јер су штете чинили намерно, да би ме кажњавали.

Истога датума , 6.03.2014.године сам се обратио Европском суду у Стразбуру, у вези Тужбе за накнаду штете, поднете 1994.године, и одбијене решењем Уставног суда Србије, као последње инстанце.

4 децембра 2014.године Европски суд у Стразбуру је одбио моју жалбу са потпуно нелогичним образложењем. Што је политички мотивисано, у Србији су милиони угрожени у њиховим правима, а до тада је овај суд усвојио као основане само око стотину поднесака из Србије.!.Што је крајње карикатурално нелогично. Наши народи су вековима били на бранику вредности европске цивилизације, хоћемо у Европу, ја лично као борац за људска права сам био током 1980-их година од Европског савета и ЕУ , био подржаван и узиман у заштиту као жртва вербалног деликта и злоуотребе психијатрије у политичке сврхе. А сада те исте исституције тврде да нисам никада био жртва политичких прогона.. Поврх свега јавно тврде да се у Србији поштују људска права.

Што нас овде, милионе невиних људи, жртви безакоња дубоко вређа.

Чиме у Србији охрабрују безакоње.

6 априла 2015.године сам опет почео из почетка, обратио сам се Вишем суду у Београду новом Тужбом за накнаду штете против Републике Србије.

Виши суд у Београду је одбио моју поновну Тужбу ПРЕСУДОМ 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године..

Жалио сам се опет испочетка Апелационом суду у Београду .

Моји поднесци су били одбијани.

2.12.2016.године сам се преко Вишег суда у Београду обратио захтевом за Ревизију Високом касационом **суду** ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ. за ВИСОКИ КАСАЦИОНИ СУД Тужиоц: Томислав Крсмановић, Станка Пауновића 70, 11090 Београд Тужена: Република Србија. РЕВИЗИЈА ТУЖИОЦА.

А 28.12.2016.године сам поднео Уставном суду Србије Уставну жалбу РЕПУБЛИКА СРБИЈА УСТАВНИ СУД УСТАВНА ЖАЛБА.

Оба ова поступка су у току.

Апелациони суд у Београду Гж.2436/16 од 13.10.2016 године, одбио захтев за накнаду матер ијалне штете,. а вратио на поновно суђење захтев за накнаду нематеријалне штете. (у http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf)

Врховни касациони суд у Београду Рев. 795/2017 је 23.11.2018.године донео одбијајућу Пресуду (у Црној књизи 2- у http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf)

На линку Црна књига 2 (- у http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf) реакције и одговори на ову пресуду.

Све до данашњих дана Тужена Република Србија одбија да исплати пресуђену накнаду штете, упркос Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године којим сам означен као жртва наведеннх прогона са правом на накнаду нематеријалне и материјалне штете.и Пресуде Вишег суда у Београду 8П бр. 1739/16. од 18.09.2019.године (Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf,).

Када се ради о **нематеријалној штети** Виши суд Београду 8П бр. 1739/16. од 18.09.2019.године (Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf,)је досудио износ, који сам прихватио. Државни правобранилац у име Тужене се жалио Апелационом суду у Београду Број П-2818/15 од 29 октобар 2019 године (Црна књига Тужба за накнаду штете-http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf,) понављајући оно што је већ раније истицао као против аргументе, да тужилац није био лишаван слободе, да није претрпео штете, да има нереална очекивања , да жели да се богати, и да држава нема средстава. Виши суд Београду 8П бр. 1739/16. од 18.09.2019.године (Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf,)је изнео доказе да је тужилац био лишаван слободе и да је трпео вишедеценијске прогоне, чиме је доведен у стање материјалне беде и сиромаштва.

Обратио сам се 28.2.2020.године председнику АПЕЛАЦИОНог СУДА У БЕОГРАДУ. Гж.755/2020 Ургенцијом (Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf)

22 јануара 2019.године ,после скоро четири месеца задржавања у архиви Вишег суда у Београду је прослеђен Апелационом суду у Београду. Сада ће овај суд да растеже недоглед.

Неоснована жалба Државног правобраниоца има једини циљ да, узимајући у обзир године тужиоца (имаће у јулу 84 године) га изнуривањима уклони са овога света.

Када је у питању **материјална штета** ствар је стигла до Уставног суда Србије., где је предата 6 маја 2019.године Претходна тужба Уставном суду Србије је пре тога годинама од 28.12.2016.године лежала у ладици тога суда..Уставни суд Србије је Решењем од 01.04.2019.године одбио Жалбу са образложењем да није исцрпео сва прописана правна средства, јер није обавестио Уставни суд Србије да је Врховни касациони суд донео одлуку у

ревизији, нити је проширио уставну Жалбу на на пресуду В рховног касационог суда Рев. 795/17 од 23 новембра 2018.године. Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf,

Оваква тврдња Уставног суда Србије није основана , нисам могао обавестити Уставни суд да је Врховни касациони суд донео одлуку , јер ми Пресуда Врховног касационог суда са печа том није никада била у ручена. Чиме нису биле испоштоване одредбе ЗПП о ДОСТАВЉАЊУ ПИСМЕНА И Р АЗМАТРАЊЕ СПИСА. (Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, стране)..

Уставни суд Србије је притешњен доказима усвојио овакву моју аргументациј и узео у рад мој поднесак од 6 маја 2019.године. Уместо да узме у обзир да је претходни поступак трајао три године, да је уставна жалба неосновано одбијена , те да стога убрза поступак, Уставни суд опет почиње свој уобичајену превару-да у недоглед рас теже.

Обратио сам се 28.2.2020.године председнику Уставног суда Србије Ургенцијом (Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf стране). Лешинарење се наставља. Некрофилни судови очекују да реше обавезе државе да потражиоци премину. Имаћу у јулу 84 године. Стратегија судских гробара је јасна- да ме стресовима отерају са овог света-

Стање у судству Србије је суштина декаденције државе и народа. ЕУ и међународна заједница захтевају да се у Србији спроведу реформе правосуђа.

ДОДАТНИ ДОКАЗИ.

Бела књига о сметњама у употреби телекомуникација и интернета-

Бела књига о полицијским малтретирањима-

Бела књига о заплени архиве-

Бела књига о здрављу-

Линкови 6 аутобиографских књига:

Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953-http\\:enlite.org/sage/1.doc

Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965-http://enlite.org/sage/2.pdf

Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978-http://enlite.org/sage/3.pdf

Сага о ... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 1979-1992.године- http://enlite.org/sage/4.pdf

Сага о ...ићима Том 5, PUZZLE-ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА, 1993-2004.године, -http://enlite.org/sage/5.pdf

Сага о .... ићима Том 6 , ПИЈАНАЦ КРИВЕ ДРИНЕ,Очекујући светлост са неких далеких звезда, 2005-2017.године-http://enlite.org/sage/6.pdf.

Линк личне књиге- Казнена психијатрија-ко је овде - www.psihijatrijaubija.info/.../kompletna-knjiga-kaznena-psihijatrija-ko-je-ovde-lud.ht